

Rzym, 8 marca 2024
Prot. N. PG015/2024

ŚWIĘTY JAN BOŻY

“Praktykujcie szpitalnictwo” (Rz 12,13)

Do wszystkich Braci i Współpracowników, członków Rodziny Szpitalnej Św. Jana Bożego!

W dniu 8 marca obchodzimy uroczystość św. Jana Bożego, Założyciela Zakonu oraz Rodziny noszącej jego imię i inspirującej się jego przykładem. Z okazji tego święta przesyłam wszystkim moje najserdeczniejsze

życzenia, abyśmy przygotowali się i przeżyli tę uroczystość z radością i pobożnością, szczególnie w tym roku, w którym odbędzie się Kapituła Generalna. „*Praktykujcie szpitalnictwo*” – to motto, które wybrałem na czas mojej kadencji. Jak pisałem na początku niej, jest to wyrażenie św. Pawła skierowane do Rzymian, które znajduje się w ekshortacyjnej części Listu, ale nie jest to tylko sugestia, ale imperatyw, norma i zachęta, aby wszyscy chrześcijanie żyli i przede wszystkim praktykowali miłosierdzie, zgodnie z tym, co mówi także papież Franciszek w encyklice *Fratelli Tutti*, w odniesieniu do pytania znawcy prawa o to, kto jest moim bliźnim? *W przypowieści o dobrym Samarytaninie Jezus całkowicie przekształca to podejście: nie wzywa nas do zastanawiania się, kim są bliźni względem nas, ale byśmy stawali się bliskimi, bliźnimi (wszystkich). Nie ma granic, jesteśmy bliźnimi wszystkich, zwłaszcza tych, którzy są najbardziej bezbronni i najbardziej potrzebują pomocy* (por. 80-81). Wymaga to bezwarunkowej miłości, wrażliwości i predyspozycji do pomagania i służenia potrzebującym na wzór samego Jezusa Chrystusa, Dobrego

Samarytanina, który *przemierzał wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękan i porzuceni, jak owce nie mające pasterza.* (por. Mt 9, 35-36)

Wiernym naśladowcą Jezusa i wyjątkowym świadkiem ewangelicznego szpitalnictwa był św. Jan Boży, inspirowany i powołany przez Pana, któremu odpowiedział poświęcając swoje życie aż do granic możliwości na rzecz ubogich i chorych. Jego życie jest pełne przykładów i wydarzeń, które ukazują nam jego gorliwość i bezgraniczne oddanie w służbie potrzebującym. Tak w skrócie pisze o tym jego pierwszy biograf: *“Cały dzień zajmował się różnymi czynami miłości, a w nocy, gdy się chronił w domu, chociaż przyszedłby zmęczony, nigdy nie udawał się na spoczynek, dopóki nie odwiedził wszystkich chorych, każdego z osobna. Pytał ich, jak im poszło, jak się czuli, czego potrzebują, pocieszając ich bardzo czułymi słowami, odnośnie do spraw duchowych i doczesnych. Potem obchodził dom, zaglądając do ubogich nieśmiałych, którzy oczekiwali na niego, zaopatrując ich w potrzebne rzeczy i nie zostawiając nikogo bez pociechy. Każdemu dawał jałmużnę, nie patrząc na nic więcej, jak tylko na to, że prosił go z miłości ku Bogu. Niektórzy mu mówili: Uważaj, bo prosi bez potrzeby. On odpowiadał: Mnie nie oszukuje. Niech raczej uważa na siebie, bo ja daję mu z miłości Bożej. Gdy zaś nie miał co dać (zdarzało się, że okrywał się kocem, bo oddał swoje ubranie), aby nie odmówić nikomu, kto go prosił, dawał list do jakiegoś pana lub pobożnej osoby, żeby zaradziła konkretnej potrzebie”.* (Castro XIV)

W tym roku, w październiku, odbędzie się w Częstochowie, w Polsce, LXX Kapituła Generalna Zakonu. Od ponad roku przygotowujemy się do tego ważnego wydarzenia, które musi stawić czoła wyzwaniom stojącym przed Zakonem obecnie i w przyszłości. My wszyscy, którzy tworzymy Rodzinę św. Jana Bożego, jesteśmy wezwani do uczestniczenia na różne sposoby w fazie przygotowawczej, w której się obecnie znajdujemy, poprzez modlitwę i poprzez grupy percepcyjne, które zostały utworzone we wszystkich prowincjach. Podczas Kapituły Generalnej wszyscy jesteśmy wezwani do rozeznawania w świetle Ducha Pańskiego i odkrycia dróg, którymi powinniśmy podążać w nadchodzących latach. Bez wątplenia ważną rzeczą, o której już wiemy i która jest zawsze potrzebna do tego, aby zachować żywy charyzmat ewangelicznego szpitalnictwa w stylu św. Jana Bożego, jest ta „szczególna troska i wrażliwość”, aby odczytywać potrzeby ludzi i pomagać im, tak jak to czynił św. Jan Boży i wielu innych braci i współpracowników na przestrzeni dziejów.

Potrzeb jest zawsze wiele, nawet tam, gdzie wydaje się, że są lepsze warunki życia: bieda, wszelkiego rodzaju choroby, samotność, wykluczenie i marginalizacja, niewolnictwo, głód i wiele innych. My wszyscy, którzy jesteśmy częścią Rodziny św. Jana Bożego, jesteśmy do tych miejsc posłani, abyśmy opuszczając naszą przestrzeń komfortu, w skuteczny i twórczy sposób pomagali i wspierali tych, którzy tego potrzebują, i jak powiedział św. Jan Boży, czyniąc to tylko i wyłącznie dla Jezusa Chrystusa. (por. 2 List do Guttierre Lasso 7)

Jest to główny imperatyw, który oświeci teraźniejszość i przyszłość naszego Zakonu, niezbędny warunek, aby Duch Pański był obecny wśród nas. Obyśmy wszyscy zrobili krok naprzód i praktykowali szpitalnictwo, każdy w swojej rzeczywistości, za pomocą małych i wielkich gestów, które zawsze wyrażają miłość Boga. W ten sposób i tylko w ten sposób, zapewnimy przyszłość Zakonu, nawet jeśli zmienią się formy i struktury! To jest klucz do przyszłości! W Zakonie istnieje wiele miejsc, gdzie istnieje pilna potrzeba służenia najuboższym. Jedno z takich miejsc odwiedziłem pod koniec ubiegłego roku. Jest to dzienny ośrodek zdrowia psychicznego w Papui Nowej Gwinei, w mieście Madang. Nie jest zbyt duży, ale jest to miejsce praktykowania szpitalnictwa, w którym czuje się troskę braci i współpracowników, a także samych pacjentów, aby przyjąć i służyć tym, którzy przychodzą do „Domu Bożego”; osobom potrzebującym pomocy, miłości i troski.

Jak co roku, pragnę poinformować także o wynikach kampanii z 2023 przeprowadzonej na rzecz nadzwyczajnego projektu społecznego na Timorze Wschodnim pod hasłem: „*Podaruj miejsce szpitalnictwa na Timorze Wschodnim*”. Zebrana łącznie suma wynosi 422.644,40 euro, jest ona owocem hojności i solidarności całego Zakonu, za co jeszcze raz składam najserdeczniejsze podziękowania.

Jednocześnie informuję, że tegoroczna kampania 2024 będzie skoncentrowana na *budowie i uruchomieniu ośrodka podstawowej opieki psychiatrycznej w Koldzie (Senegal)*, regionie na południu kraju, który nie posiada struktur specjalizujących się w tej dziedzinie. Liczę na waszą hojność i proszę o wsparcie tego projektu pomocowego. Wkrótce prześlemy na ten temat więcej informacji. Życzę całej Rodzinie Szpitalnej radosnych obchodów święta św. Jana Bożego. Niech nasz Założyciel nadal nas inspirować, szczególnie w tym roku Kapituły, aby każdemu członkowi naszej Rodziny nigdy nie zabrakło serca gorliwego, wrażliwego i gotowego do praktykowania szpitalnictwa wobec jakiegokolwiek brata i siostry w potrzebie.

Zjednoczeni w Panu i w Świętym Janie Bożym przyjmijcie braterskie pozdrowienia.

Br. Jesús Etayo
Przełożony Generalny